

Klass: Insecta (egentliga insekter), **Ordning:** Coleoptera (skalbaggar), **Familj:** Staphylinidae (kortvingar), **Släkte:** Falagrioma, **Art:** Falagrioma thoracica (Stephens, 1832) **Synonymer:** Falagria thoracica (Stephens, 1832), Stenagria thoracica (Stephens, 1832)

Kännetecken

En 2,5–2,9 mm lång kortvinge med smal framkropp och långa ben. Brun med rödbruna täckvingar, halssköld, ben och antennbas gulröda.

Utbredning och status

Känd från Skåne (Glumslöv vid Öresund) och norra Gotland. Närmast känd från Danmark, Norge och Finland, ej i Baltikum. Världsbredningen omfattar Europa och Nordafrika, och arten är dessutom uppgiven från Uzbekistan.

Ekologi

Ett marklevande rovdjur, som påträffas under stenar och vid växtrötter på torra, öppna sandmarker. I kustklingar (backafall) med torrmarksvegetation, på sandiga havsstränder och i betesmarker. Även på likartad mark i tåkter. Fullbildade skalbaggar påträffas dels under våren-försommaren, dels under sensommaren-hösten.

Hot

De särpräglade branterna (backafallen) vid Öresund hotas av igenväxning och uttorkning som en följd av upphörd beteshävd och sänkt grundvattennivå orsakad av ett intensivt utnyttjande av angränsande jordbruksmark. Även täktrestaurering kan utgöra ett hot mot populationer av arten.

Åtgärder

Backafallen på Ven och vid Ålabodarna måste hävdas så att igenväxning förhindras. Skyddszonen mot angränsande jordbruksmark bör breddas. Många rödlistade insekter är knutna till de tidiga successionsstadier som ofta skapas i sand- och lertåkter. Rutinerna vid brytning och efterbehandling bör ses över, så att tåkternas positiva betydelse kan bibehållas.

Litteratur

Palmqvist, S. 1953. Skånska skalbaggsfynd II. *Opusc. Ent.* XVIII: 37-47.

Författare

Håkan Ljungberg 2005. © ArtDatabanken, SLU 2006.